

Afscheidsspeech Beesel 24 mei 2019

Daar sta je dan, het is de titel van een boekje uit 1958 van violist Theo Olof. Hij beschrijft daarin o.a. wat er door je heen gaat op het moment dat je op de bühne staat en iedereen verwacht dat de eerste tonen klinken. Ik voel jullie ogen op mij gericht, er gaat van alles door mij heen. Het is een bijzonder moment. En ik zet de eerste tonen in, misschien nog wat aarzelend, maar zeker met gevoel en passie. Ik sta op het punt om deze gemeente en gemeenschap te verlaten en kijk graag met jullie een stukje terug en een stukje vooruit.

Ik doe dat aan de hand van drie thema's

Het eerste thema is groei.

Deze foto werd 8 jaar geleden geknipt door de Limburger van ons gezin. En deze foto biedt een prachtige symboliek. Net zoals onze kinderen in Beesel de eerste stappen zetten als puber en jong volwassene, zo heb ik zelf in deze prachtige gemeente als burgemeester het vak mogen leren. Ik kwam als jonge, enthousiaste bestuurder, maar had nog geen ervaring in die rol. Ik mag gaan als een bestuurder die vele kanten van het vak heeft geleerd en een persoonlijke leiderschapsstijl heeft ontwikkeld die stoelt op verbinding en vertrouwen. Maar Beesel zelf is de afgelopen 8 jaar ook enorm gegroeid en staat nu voor een overheid die midden in de gemeenschap staat. Die manier van denken en handelen heeft echt vorm gekregen. Soms met vallen en opstaan. Het resultaat mag er zijn. We staan letterlijk met de voeten in de klei, alle deuren van het gemeentehuis staan wagenwijd open. Onze medewerkers zijn veel buitenshuis. De gemeente werkt intensief samen met de gemeenschap aan projecten en initiatieven. In haar rapport Vertrouwen in burgers stelt de WRR dat we met elkaar moeten werken aan een doe-democratie, een doe-samenleving. De burger is geen klant die passief toekijkt maar architect van zijn eigen leefomgeving. Heel wat bastions moeten daartoe worden afgebroken. Neem het voorbeeld van de spanning tussen een architect die een pleintje ontwerpt en daarbij uitgaat van zijn kennis en ervaring, en de bewoners van dat pleintje, die er dag in dag uit wonen, en met een andere bril kijken. De architect roept vertwijfeld: "*Ik doe dit vak al 14 jaar*", waarop een oudere bewoonster antwoordt: "*Maar ik woon hier al 30 jaar!*"

Een verzuchting die onze inwoners steeds minder hoeven uit te slaken, hier wordt de koers vanuit en met de gemeenschap ingezet, gedragen vanuit de politiek. Sterker nog, onze raadsleden dragen deze koers actief mee uit en participeren in projecten. En onze ambtenaren ontdekken met elkaar wat deze manier van werken ook van hen vraagt. Het gaat dan vaak om houding en gedrag en dat is dus niet af te dwingen, dat moet je met elkaar willen, daar moet je ook met elkaar in groeien. Na 8 jaar staan we op het punt dat we een aantal uitgangspunten voor ons werk centraal stellen. Ze zijn eenvoudig en wellicht voorspelbaar, maar the proof of the pudding is the eating oftewel je moet het gewoon doen. Ook weer met vallen en opstaan. Je inleven in de ander, de mens centraal stellen, het gesprek aangaan, duidelijk aangeven wat je als partners van elkaar kunt

verwachten. Kortom, groei was en is er volop in de gemeente Beesel. Leren doe je immers een leven lang, ik als mens, Beesel als organisatie.

Het tweede thema is lef, prachtig verwoord in onze lijfspreuk: gewoon anders.

De gemeente Beesel had in 2010 het lef om een profielschets in de zij-vorm op te stellen, had het lef om een nieuwkomer aan te stellen als burgemeester (ik had het lef om te solliciteren) en heeft nog steeds het lef om groots te denken. Een gemeente van 13.500 inwoners die een nieuwe zeer duurzame wijk bouwt met een innovatief schoolconcept, een gemeente die muziekonderwijs terugbrengt in de klas, natuurlijk samen met haar partners, een gemeente die het sociaal domein aanpakt met korte lijnen, kwaliteit en humaniteit, een gemeente die een centrumplan en centrummanager inzet voor attractiviteit en leefbaarheid, een gemeente die haar gemeenschap centraal stelt en initiatieven van onderop steunt zonder al te veel regels en kaders, een gemeente die haar duurzaamheidsopgave waar wil maken met goede en gedragen plannen, die haar eigen bedrijfsvoering continu verbetert, ene gemeente die zich sportief op de kaart zet met bv het LCW-event van afgelopen weekend. Een gemeente die zich hard maakt voor regionaal denken en handelen. Een gemeente die een warm partnerschap aangaat met haar Duitse buurgemeente. En terwijl ik gemeente zeg, impliceert dat ook gelijk gemeenschap, want een gemeente is niets zonder haar gemeenschap en ons Beesels motto gewoon anders, gewoon samen is niet alleen een kreet maar een houding; eigenzinnig, gericht op de bedoeling, coöperatief. En om dat waar te maken heb je lef nodig. Als inwoner, ambtenaar, raadslid, collegelid, en burgemeester. Lef om anders te denken, om dwars te zijn. En lef gedijt in een constructief-kritische omgeving en dat brengt mij bij het derde en laatste thema: reflectie.

Geen groei, geen lef zonder goed en bewust met elkaar na te denken. Een manier van werken die we bewust hebben ingezet. We kijken kritisch naar onze bestuurskracht, uiteraard met onze gemeenschap. Dat deden we in 2012 en dat herhalen we deze collegeperiode. Raadsvergaderingen worden met elkaar geëvalueerd, wat ging goed, wat kan beter, wat doe je er zelf aan? Ik geef daartoe zelf ook het voorbeeld door kritisch na te denken over mijn eigen handelen. En daar met anderen over te praten. Het klinkt eenvoudig, maar vraagt om veiligheid, vertrouwen en openheid, dwars door de politiek heen, geen vanzelfsprekendheid. Raadsleden die met raadsleden van andere gemeenten een cursus verbindend leiden volgen en daar veel inspiratie opdoen voor hun werk in Beesel. Nieuwe raadsleden die met elkaar een intervisiegroep hebben en gezamenlijk leren en reflecteren, laatst over het voeren van een goed debat met elkaar. Medewerkers die elkaar de spiegel voorhouden, collegeleden die met medewerkers het gesprek aangaan over wat goed werkt en wat verbetering behoeft, collegeleden die elkaar collegiaal spiegelen. We hebben soms de mond vol van verbinding, maar doen we het ook echt? Die vraag wordt in Beesel gesteld, zo gewoon, en toch ook zo anders. En zo broodnodig als we willen staan voor die andere politiek die mensen nader tot elkaar brengt.

Groei, lef en reflectie, een satéprikker door de afgelopen 8 jaar. Groei leidt tot bloei, lef tot grootse daden en reflectie tot de noodzakelijke bescheidenheid. Een ware drie-eenheid. Blijf die route volgen.

Dans op verschillende schalen, lokaal wat lokaal kan, regionaal wat we regionaal veel beter kunnen. En weet dat het altijd een kwestie is van geven en nemen, leg zaken niet op een weegschaal maar kijk vanuit het grotere geheel. Beesel is een sterk merk, maar als onderdeel van een sterke regio Venlo onverslaanbaar. Laat zien dat duurzaamheid en draagvlak samen gaan, laat zien welke parels er zijn en hoe je als toerist hier een geweldige tijd kunt beleven. Heb oog voor de financiën van de gemeente. De goedkoopste zijn is geen doel, de krachtigste wel. Zet de lijn van een sterk partnerschap met aanbieders in het sociaal domein door en werk op basis van een gedeelde visie. Allemaal ingrediënten voor nog vele jaren prachtige groei. Die groei kunnen jullie alleen maar laten zien met veel lef. Zoek de randjes op, kleur buiten die lijnen, denk vanuit de bedoeling. En reflectie is daarbij jullie kracht, jullie onverslaanbare draak, benut die met elkaar, ook in de politieke arena. Help elkaar om nog scherper te worden, praat niet over elkaar maar met elkaar. Blijf de verbinding zoeken, in personen en op inhoud.

Daar sta ik dan, na 8 jaar groei, lef en reflectie. Ik neem met grote dankbaarheid afscheid neemt van jullie allemaal. Mijn collega's in de regio dank ik voor de collegialiteit en de steun, voor de mooie momenten met elkaar, samen staan we voor onze regio. Auch unsere deutschen Freunde danke ich ganz herzlich für die Nachbarschaft, Freundschaft und Freude die wir mit einander erleben durften. Danke Frank, Thomas, Dieter, Guido, Anette, ... Dank aan de super fijne collega's van de Veiligheidsregio en de politie, het OM: ik heb altijd het gevoel gehad dat we samen ergens voor staan, en dat is onbetaalbaar. Nooit vergeefs een beroep op jullie gedaan, chapeau John, Ton, Richard, Jeremy, Jac, Kevin, Jos en alle anderen... Onze medewerkers dank ik voor de ontzettend fijne manier van werken. Voor de feedback die jullie mij gaven en voor de inhoudelijke ontwikkeling die we samen op tal van dossiers hebben doorgemaakt. Onze raads- en commissieleden dank ik voor hun liefde voor dit werk en hun onuitputtelijke energie en inzet. Ik denk met plezier terug aan mooie debatten, persoonlijke contacten. En iedereen van jullie verdient een groot compliment omdat jullie voor alles gaan voor de inhoud, niet voor het spel, niet voor de macht, maar voor de inwoner. Onze collegeleden ga ik missen. Debbie, Marcel en Bram jullie vormen een geweldig team, jullie kennen elkaars kracht en ontwikkelpunten en ik zie dat jullie elkaar collegiaal daarbij ondersteunen. Er staat een team dat een succesvolle collegeperiode beleeft. Ga ervoor, doe mooie dingen voor en met de gemeenschap, ik heb alle vertrouwen in jullie. Onze MT-leden en teamleiders onder leiding van Ellen, jullie bezieling is ongeëvenaard. Jullie scherpste maakt dat de politiek gefundeerde besluiten neemt, de samenwerking is menselijk en professioneel uitstekend. Dank Ellen, Henk, Paul, Rick en onze teamleiders. Onze griffie, Esther en Petra, ongeëvenaard in dienstverlening en denkkracht. Geen vraag te veel, geen brug te ver. Ik dank jullie voor het zijn van een echt maatje in dit werk. Onze Hilde, onze rots in de branding, een anker als het weer eens super druk was. Dank voor wie je bent, gewoon Hilde, gewoon buitengewoon. En dank aan mijn ouders en mijn Roger, Luca en Julia.

Dank voor al die momenten van steun, inspiratie en ook gewoon weer voetjes op de vloer. Want hoe groots het ook was wat we overdag deden, 's avonds thuis was maar een ding van belang: wat eten we? En dat relativiseringsvermogen heeft ieder mens nodig! En vanaf deze plek een groot finaal dankjewel aan al onze inwoners, ondernemers en verenigingen die al bijna klaar zitten voor een fantastische picknick in het park. Een prachtige manier om dit afscheid vorm te geven, ontmoeting, gezelligheid, gemeenschap. Dat wat Beesel Beesel maakt. Jullie warmte neem ik gewoon mee naar Kerkrade, het is een cadeau dat ik een leven lang met me mee zal dragen. Een contente miens om met de woorden van Arnold Wassen af te sluiten staat hier voor jullie. Ik dank jullie uit de grond van mijn hart voor 8 geweldige jaren en wens jullie allen toe dat jullie doorgaan met datgene wat jullie doen. We zullen elkaar niet uit het oog verliezen. Groei, heb lef en reflecteer. Wees trots op Beesel, het is hier uniek. Mijn opvolger boft maar!